

Megtartották a Csongrád megyei pártértekezletet

(Folytatás az 1. oldalról.)

pozíciót tölt be a felsőoktatásban és a tudományos kutatásban.

Kitért arra, hogy az elmúlt néhány évben több beruházással és felújítással igyekeztünk javítani az egészségügy, a szociálpolitika, a művészeti és kulturális élet feltételeit. Ezzel azonban nem lehetünk elégedettek. Tartósan gondot okoz, hogy az egészségügyi ellátási rendszerből hiányzik a megyei kórház. A megyei pártbizottság kiemelt társadalompolitikai feladatnak tekinti megyei kórházi funkciók ellátására alkalmas intézmény kialakítását. Minden rendelkezésre álló eszközzel támogatja az ehhez szükséges feltételek megteremtését. Nyilvánvaló, hogy ez megyei forrásokból nem lehetséges.

Alacsony a közművelődési dolgozók bérszínvonala. Az intézményeket sújtja az általános forgalmi adó. Csökkent a költségvetési támogatás realitása. Ezeknek a gondoknak enyhítésére, megoldására nem találtunk megfelelő módszereket — mondotta.

Más gondok merültek fel a Tiszatáj című folyóirat körül 1986-ban. Az akkori központi politikai döntés politikai türelmetlenséget tükrözött. Az intézkedés a hazai irodársadalom és a humán értelmiség körében ellenérzéseket, heves ellenvéleményeket váltott ki, és szövetségünket az értelmiség rétegével máig hatóan rombolta. Az új szerkesztőség nehéz helyzetben kezdte meg munkáját.

A közelmúltban 53 személy aláírásával levelet juttattak el hozzánk értelmiségiek, művészek azt kérve, hogy rehabilitáljuk a Tiszatáj régi szerkesztőgárdáját. A Politikai Bizottság november 15-i ülésén kérésünkre foglalkozott a témával, és kifejezésre juttatta, hogy a korábbi intézkedést túlhaladottnak tartja. A jövőben ilyen kérdésekben nem kíván állást foglalni, ezek a lapgazda, illetőleg a megyei pártbizottság hatáskörébe tartoznak. A magunk részéről javasoljuk, hogy a lapgazda keresse az új, és a régi szerkesztőbizottság, valamint a régi szerkesztőbizottsággal szimpatizáló értelmiségi körök közötti együttműködés korrekciós lehetőségeit. Ma már egyértelmű, hogy megnyugtatóan elrendezette nem nyilváníthatjuk a Tiszatáj ügyét. Mint ahogy nem konzerálhatjuk azt a helyzetet sem, hogy amiatt megszakadt a párbeszéd a megyei párt, illetve megyei tanács és a helyi irodársadalom között; másfelől azt a helyzetet, hogy a Tiszatájnak, mint rangos vidéki irodalmi folyóiratnak minden kapcsolata megszakadjon az itt élő irodalmi alkotógárdával.

Alapvető politikai feladatunknak tartjuk a középfokú végzettséggel rendelkezők arányának növelését. Az ifjúság Csongrád megyében is rendkívül problémás, hiszen messzemenően a jövőre orientált, kritikusan nézi a jelent, a meghirdetett elveket, és azok megvalósítását. Jobban vonjuk be a fiatalokat a vezetésbe, abba a munkába, ami az ő életüket is értelmessé hiva-

tott tenni. Igényeljük részvételüket, és legyünk türelmesebbek újító tenni akaráshoz, és megértőbbek tévedéseik, hibáik iránt. Jelenlente mindenhol a vezetés mérejt az, hogy elfogadják-e és erkölcsileg, anyagiilag megbecsüli-e az arra érdemes fiatalokat, még akkor is, ha netán azok megkérdőjelezzik egyes intézkedéseiket. Vegyük tudomásul, hogy nem egyszerűen csak kételkednek, hanem akarnak és tudnak is jobbat javasolni, és készek azért cselekedni.

Kísérjük figyelemmel önszerveződő törekvésüket. Mint látjuk, már se szeri, se száma az országos és helyi csoportosulásoknak, amelyek egy-egy réteg képviselőre vállalkoznak. Bizunk a KISZ törekvéseiben, mint általában a fiatalokban, hogy maguk alakítsák ki a számukra megfelelő mozgásteret és életmódot. A fejlett technológiára épülő feldolgozóipari hűzóágazatok aránya minimális maradt. Fordulatértékű változás az elmúlt két évben nem következett be. Az eredményesen gazdálkodók mellett egyes ágazatok, vállalatok, szövetkezetek napjainkra válságos helyzetbe kerültek. A termékszerkezet-váltás eddigi eredményeivel nem lehetünk elégedettek. Gazdaságunk tehát igen sérülékeny, hiszen számos fontos ágazatában csak jelentős állami támogatással valósul meg a termelés. A szükség-szerű támogatás csökkentés, értékarányos árak esetén is, a feszültségek forrásává válik. Ez különösen élelmiszer-gazdaságunkat érinti, amely ugyan az évek óta tartó aszály ellenére is bővíteni tudta termelését, bár romlik az eszközellátás, és felérték a gazdálkodáshoz szükséges tartalékokat.

Megegyezik az országos átlaggal. Még alacsonyabb lehetne ez az arány, ha jobban betartanák a párttagok az erkölcsi normákat, előírásokat. Hatékonyabb lehetne a fegyelmi munka nevelő és visszatartó hatása is.

A sajtó felelősségteljes feltáró munkája segítette a vizsgálatokat, ez egy kicsit a fegyelmi bizottság saját feltáró munkájának kritikája is.

A Csongrád megyei „ügyekről” elmondotta, hogy mivel jelentős beosztásban lévő közéleti személyek szerepeltek bennük, a párttagság jogos felháborodását váltották ki. Feszült légkört teremtettek, és a megye presztízsét országosan is rontották. Ma is folyik vizsgálat Papp Gyula, a Szegedi Városi Tanács volt elnöke és Csonka István, a városi tanács elnökhelyettese ügyében.

A jövőben a megyében is várható strukturális munkanélküliség. A gazdasági szerkezet átalakítása nehéz, és gyötrelmes út lesz. A gazdasági szerkezet átalakí-

tása nehéz és gyötrelmes út lesz. A piacgazdaság megteremtése következtében reálisan számolnunk kell a visszafelzárkózó ágazatokban dolgozók, a pályakezdők helyzetének nehezebbé válásával. Ezért kezdeményezzük, hogy a kormány, a tanácsok tegyenek olyan intézkedéseket, amelyek egyrészt növelik a munkaerő iránti keresletet, másrészt pedig csökkentik a munkaerő-kínálatot. Szeretnénk elérni, hogy Csongrád megyében minden munkaképes korban levő fiatal találjon munkát.

A helyi adottságok alapján kulcsfontosságú a mezőgazdaság és az élelmiszeripar. Ezen a területen a mennyiségi fejlesztésről mindeképpen a minőségre, a feldolgozottsági fok növelésére, hatékonyabb költség- és exportgazdálkodásra kell az erőnket fordítani. Valljuk — mondotta —, hogy az agrár-ágazat piaci mechanizmusba való beilleszkedése a fő feladat, de emellett az ágazat olyan valós feszültségeivel történő foglalkozás is, mint az értékesítési gondok szaporodása, a termelési biztonságérzet csökkenése, a perspektivikus gazdálkodás gyengülése, vagy a nagyüzemek egy részének gazdasági vakvágyára kerülése.

Gyárfás Mihály (a megyei pártbizottság elnöke)

A megye párttagságának zöme ma is betartja a párt normáit, viszont jó néhány párttag, köztük több közéleti vezető napirenden lévő fegyelmi ügye árnyékot vet a pártélet tisztaságára. A statisztika szerint évente pártbüntetésben részesülő tagok aránya egy százalék alatt van, ez megegyezik az országos átlaggal. Még alacsonyabb lehetne ez az arány, ha jobban betartanák a párttagok az erkölcsi normákat, előírásokat. Hatékonyabb lehetne a fegyelmi munka nevelő és visszatartó hatása is.

A sajtó felelősségteljes feltáró munkája segítette a vizsgálatokat, ez egy kicsit a fegyelmi bizottság saját feltáró munkájának kritikája is.

A Csongrád megyei „ügyekről” elmondotta, hogy mivel jelentős beosztásban lévő közéleti személyek szerepeltek bennük, a párttagság jogos felháborodását váltották ki. Feszült légkört teremtettek, és a megye presztízsét országosan is rontották. Ma is folyik vizsgálat Papp Gyula, a Szegedi Városi Tanács volt elnöke és Csonka István, a városi tanács elnökhelyettese ügyében.

Most, amikor a tanácskozás tisztá szándékkal igyekeztünk vizsgálni megyei méretekben a politika, a reform, a gazdálkodás, a kultúra, az egészségügy helyzetét, összefüggéseit, és ezzel kapcsolatban a párt szerepét, tevékenysége módosításának tennivalóit, ezt csak az egyetemes, a tudományos műhelyek, a kulturális intézmények helyzetével, munkájával összefüggésben tehetjük. De azt is meg kell mondani ösztön, Szeged sem különülhet el életgyűrűjétől, az őt erősítő, a hozzá számtalan szállal kötődő környezetétől, a megyétől, a régiótól.

A szegedi városi tanács vezetése az önállóság hiányát, a város jogkörének, döntési szabadságának visszaszorítását sérelmezi, mint a fejlődést leginkább akadályozó tényezőket. A valósághoz az is hozzátartozik, hogy Szeged város fejlesztési és költségvetési terveit egészen 1985-ig a központi szervek kiemelten, külön hagyták jóvá. Ebben az időszakban a város beruházási és költségvetési részesedése az összes megyei értékéből jelentősen emelkedett. Ebben az időszakban vált Szeged igazi nagyvárossá. Lakossága megkétszereződött, gazdasági, tudományos potenciálja jelentősen megnövekedett. Ebben az időszakban a megye ren-

delkezésére álló, a lakásfelújítási és intézményfelújítási állami támogatási összeg több mint 85 százaléka Szeged városban került felhasználásra.

A hetedik ötéves tervi időszakban ez a helyzet megváltozott. A költségvetési támogatás csökkentése miatt a megye ismételtén rákényszerült a térségen belüli pénz-eszközök átcsoportosítására. Így szűkítik a céltámogatások körét és szigorítják feltételrendszerét. Mindezek következtében a normatívás egyre kisebb területen és esetenként már csak formálisan érvényesül, és a tanácsok már a működéshez szükséges anyagiakkal is alig rendelkeznek.

A költségvetési korlátozások, megszorítások elsősorban a tanácsokat érintették. A helyi tanácsok vezetői értékelik az ország gazdasági nehézségeit, de jelzik, hogy a feszültségek már komoly mértékben terhelik a tanácsok és a lakosság kapcsolatát. Ez a folyamat olyan körülmények között játszódik le, amikor egyre több, a középtávú tervben nem szereplő társadalompolitikai tennivalót kell megoldani. Az a véleményünk, hogy a tanácsok és intézményeik részese a népgazdasági jövedelemből nem fejezi ki társadalmi-gazdasági életünkben betöltött szerepüket és

súlyukat. A megyerendszer felülvizsgálatát az elmúlt évtizedben mások is, mi is többször megfogalmaztuk. Az utóbbi években a Dél-Alföldön a közigazgatási határokat átépítve kibontakozott a megyék regionális együttműködése, amely eredményeként több közös problémát, feladatot oldottunk meg. Megítésem szerint ahhoz, hogy pontosabban lássuk feladatainkat, szükséges külvilágban a megyefogalom közigazgatási és politikai jelentését, tartalmát, azért is, mert mindkét vonatkozásban változásoknak kell bekövetkeznie.

Nekem jelen pillanatban személyes meggyőződése, hogy nem a megye vált főlőslegese, hanem annak számos funkciója, illetőleg, hogy kialakulóban vannak olyan funkciók, amelyek felismerési és gyakorolni kellene, természetesen az eddiektől eltérő stílusban.

A megyei pártbizottság együttműködni szándékozik minden olyan szervezettel, mozgalommal, egyénnel, aki konstruktívan és tartósan kész küzdeni, áldozatot vállalni célkitűzéseink megvalósítása érdekében.

Kérem a kommunistákat, fogjanak össze, erősödjön minden szervezetben az elvtársiasság, a szolidaritás, a példamutatás — fejezte be kiegészítőjét Szabó Sándor.

Vita a változások jegyében

Salgó László (Makó)

A mai döntések következményei majd az utódaink számára lesznek igazán értékelhetők. Problémáink megoldására nem az utcai demonstráció a megfelelő út, sőt, ebben nagy veszély is rejlik, mivel tízezer nem egyenlő tízezerszer egy emberrel. Egyáltalán nem mindegy, hogy ki csinálja a cirkuszt, és ki adja a kenyeret. Az egyszerű dolgozó ember nem tehető felelőssé a jelenlegi válsághelyzetért. A társadalom minden testrése vállalja el a maga felelősségét a kialakult helyzetben. A személyi kérdésekre utalva elmondotta, hinni kell az egyes emberek megújuló jó szándékában. A humánium, mint munkamódszer, feltétlenül kerüljön vissza a jövőben a pártok dokumentumokba.

Körtvélyessy Péter (Szeged)

Megbízóink, a Délép párttagságának véleményét tolmácsolta: Nyugodt közhangulatban akarnak dolgozni. Jelenünkben konkrét célokra van szükség, ezek megfogalmazásában is részt vevnénk az építő munkák. Az előreívó út csak és az egymással szinkronban lévő mechanizmus lehet a

társadalmi és a politikai életben. Elengedhetetlen, hogy a párt ereje ne a párt-házakban érződjön. Egyetlen pillanatra sem akarja a párttagság, hogy őt az apparátus vagy mások manipulálják. Szilárd kapcsolatot akarnak a szövetségekkel, és korrekt, kölcsönös gazdasági előnyökön nyugvó együttműködést a nyugati partnerekkel. Csongrád megye ne legyen helye a jövőben az anarhiának, inkább példája a gondok megoldhatóságának. A Délép párttagsága nem akarja a régi megyei vezetést, mert nem bízik benne.

Keserő Imre (Szentes)

Tizenhét éveseket tanít filozófiai alapfogalmakra, és az okosabb tanítványai kérdéseire nem tud válaszolni. Ez a most eszmélő ifjúság túl akar lépni a sztálini kereteken, várja, hogy hivatalosan bejelentsék: az elmúlt negyven év nem nevezhető szocializmusnak. Amíg ez az elhatárolás nem történik meg, addig jelenünk előnyös megítélését senkítő sem várhatjuk. Csak forradalmi léptékű változások hozhatnak megoldást. Kérte a pártkongresszus előrehozását, olyan Országgyűlés kialakítását, amely képes a demokratikus alkotmány létrehozására. Aggasztónak ítélt a legközelebbi múltból az adórendszer erőszakos áthajtását. Király Zoltán, Bihari Mihály pártból kizárását, Grósz Károly november 29-i beszédét. Ezek az események nem a reformot szolgálták. A párt főtitkáráról megkérdezte, miért választotta ezt a hangnemet. Remélte, hogy csupán taktikai okokból, mert a konzervatívabb rétegeket is maga mögé akarta állítani. A megcélzottak egy része képes a váltásra, tehát őket ne bocsúljuk le. A másik réteg pedig érdekelt a jelen helyzet konzerválásában, ezt pedig minden eszközzel ki kell szorítani a hatalomból.

Kovács Lajos (Szeged)

A társasági törvény elfogadásával, s az új alkotmány előkészítésével új helyzet keletkezett az országban. Az alternatív szervezetek táma-

Szavaznak a küldöttek